

men man maa antage, at Magistraten er den vigtigste. Jeg vilde ønske, siger jeg, at den ærede Minister vilde gaa noget videre og høre sig for i en Sag, der, som Meter-systemet, i en saa høj Grad angaar den almindelige Befolkning. Det forekommer mig, det havde været ret rimeligt, om den ærede Minister havde hørt sig for, f. Eks. hos Landbefolkningen, for at saa at vide, hvad den mente om Sagen, at han havde hørt sig for hos Amtsrådene, og hvorfor ikke ogsaa hos Byrådene og Sognerådene. Det havde vist næppe været saa vanskeligt at saa deres Mening at høre. Man kunde da sige, at der forelaa en Erklæring fra Befolkningen. Man kan vel ikke mene, at hele den agerdyrkende Befolkning, som jo er Flertallet endnu af Landets Befolkning, ingen videre Interesse skulde have i en Sag som denne, der vil komme til at berøre den meget i dens daglige Liv paa forskellige Omraader. Ministeriet var imidlertid tilfreds med det, man havde faaet at høre, og i 1876—77 forelagde det dette System her i Tinget. Her var nu ikke synnerlig Begejstring for Sagen, ja jeg tør vel endogsaa sige, der var kun næsten et Minimum af Begejstring for den. Forslaget blev ganske vist vedtaget, men kun med 30 Stemmer mod 10. Det 1ste kongevalgte Medlem (Andræ), som maatte er det mest matematiske Hoved her i Tinget, udtalte sig med stor Styrke derimod, hvilket for Resten gentagne Gange er fremhævet, og Landsstingsmand Søren Pedersen, som er en meget praktisk Mand, udtalte sig ogsaa med stor Styrke mod det; i Folketinget var man ogsaa nær ved at nægte Sagen Overgang til 2den Behandling; den gik imidlertid dog til Udvalg, men kom ikke videre. Derefter lod Ministeriet denne Sag ligge — deri gjorde det Ret — indtil Nationaløkonomerne vare paa Færde i 1888 i Kjøbenhavn og paany kom ind paa Sagen; thi det kunde jo ikke ret vel gaa, at man allerede havde faaet Meter-systemet indført i de to andre Riger og ikke i det tredje, naar her var en Samling til Stede af Nationaløkonomer fra alle tre Riger. Man vedtog imidlertid ikke nogen Resolution, men det blev jo dog forstaaet saaledes, at man opfordrede Ministeriet til paany at fremkomme med Sagen og behandle den næjsten, at det havde ladet Sagen hvile saa længe. Altfurur de samme Slagord, som man hørte i 1876—77, have vi hørt denne Gang, nemlig at det er hele den civiliserede Verden, som bruger Systemet. Det er noget, der vinder Anklag, dette Slagord. Naar hele den civiliserede Verden gør en Ting, maa vi andre ogsaa gøre den; men

mig imponerer dette Udtryk: „hele den civiliserede Verden“ slet ikke. Jeg trøster mig til, at det er kun ca. 280 Millioner, der høre til „den civiliserede Verden“, mere er det ikke, saa vidt jeg har udregnet det, der bruger Meter-systemet endnu — thi Rusland vil jeg ikke tale om, for det kan man jo sige hører ikke til den civiliserede Del af Mennekeheden, jeg veed det ikke, men det lader jeg staa. Men man vil dog vel ikke paastaa, at England og Nord-Amerika ikke høre med til den civiliserede Del af Mennekeheden, og naar saa store og dygtige Handelsnationer kunne udbære det, kunne vi ogsaa. Det er ene et Slagord: „hele den civiliserede Verden“. Det er et teoretisk smukt System, hedder det fremdeles, alle disse Ting vide vi, og saa snart disse Ord lyde, er man straks paa Færde og rede til at gaa med. — Ligeledes har man sagt, at det gaar saa overordentlig let med Indførelsen af dette System, det har slet ikke forvoldt Almueen nogen Vanskelighed andre Steder. Jeg har i saa Henseende søgt at saa Klarhed over, hvorledes det forholdt sig, og er kommen til det modsatte Resultat, at det nok ikke gik saa overdrevet let at saa det ny System indført. Jeg skal saaledes nævne Frankrig. Naar Meter-systemet allerede indførtes der i 1840, saa er det endnu Tilfældet, at man der paa Landet regner efter det gamle Maalesystem. Ja, Meter-systemet indførtes jo allerede i Frankrig 1799, men i 1812 blev det atter affattet, da det var blevet saa forhadet, at det ikke kunde beholbes; i 1840—1841 indførtes det saa igen, men skønt Benænelserne ligge Frankmændene adskilligt nærmere end os, saa er Systemet dog ikke trængt fuldstændig igennem i Frankrig. — Skal man saa høre, hvad der siges fra Norge, saa er det gentagne Gange fortalt, at det der gik saa let, men jeg har gjort mig den Umage at gennemlæse Dr. Morgenstjernes Foredrag paa det nationaløkonomiske Møde. Han er jo en begejstret Tilhænger af Systemet, men han erkendte, at Fjfteribefolkningen vil ikke have noget med det at gøre, Landbefolkningen vil heller ikke have noget med det at gøre og Trælasthandlerne heller ikke. Hvem bliver saa egentlig tilbage? Ja, der bliver jo ganske vist en Del tilbage: Skræddere, Skomagere, Storhandlere og Nationaløkonomer; det er naturligvis ogsaa en Del af Befolkningen i Norge, men langt fra Flertallet. Hvad Tyskland angaar, saa behøve vi kun at tage det Altsidste frem, her foreligger for os, i hvert Fald for Udvalget, idet det er indgivet til Regering og Rigsdag fra Tømmerhandlerforeningen i Kjøbenhavn og andre af Landets Kjøbstæder. Disse Foreninger sige om